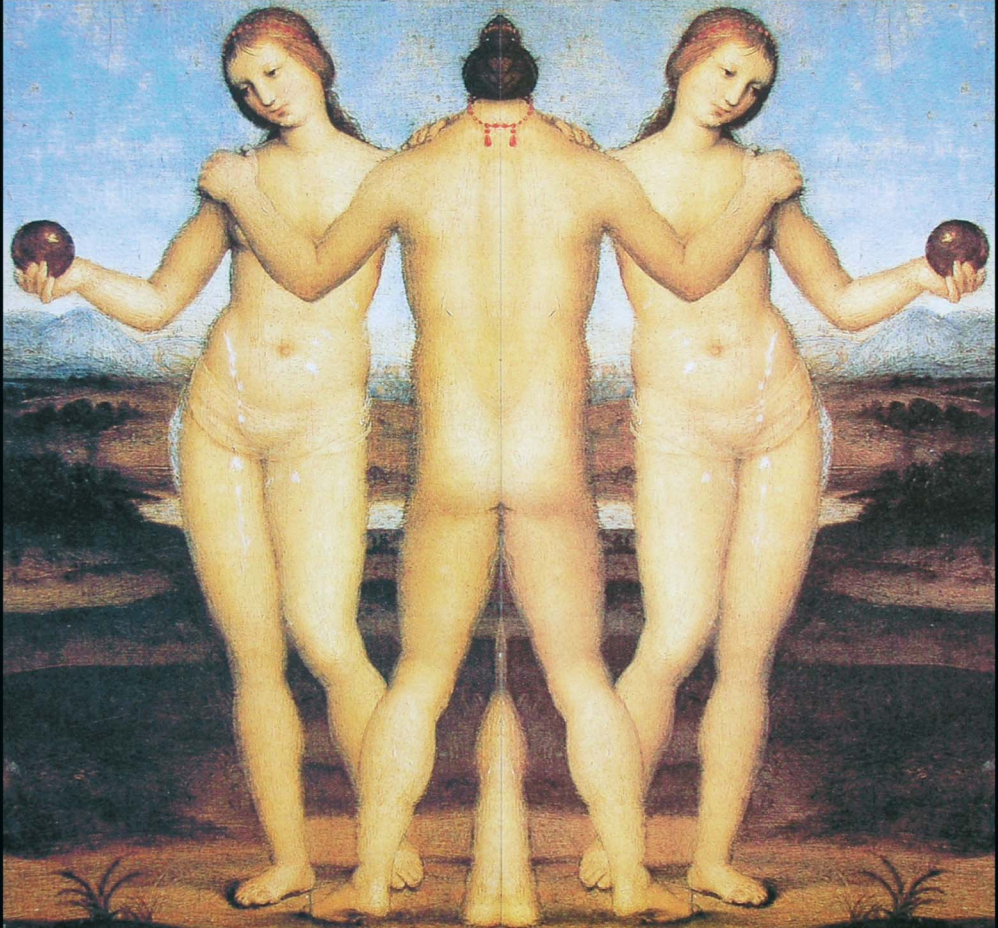

LESZEK ENGELKING

Maść przeciw poezji

PRZEKŁADY Z POEZJI

C Z E S K I E J

LESZEK ENGELKING

Maść przeciw poezji

PRZEKŁADY Z POEZJI
C Z E S K I E J

BIURO LITERACKIE ♦ WROCŁAW 2008

JAROSLAV VRCHLICKÝ

Śpiąca Praga

Już północ gład ciemności wlecze z dali,
już śpiące miasto w cień otula szary;
wszystko zamarło, mgła wyczynia czary,
ruch dzienny, zda się, zniknął w rzecznej fali.

Latarnia mętnie w oparach się pali,
rząd czarnych klinów malują filary
na wodzie, słysząc jej leniwe gwary,
jakby umarli w grobach rozmawiali.

Ciemniejszą domy jak ruin szkielety,
mającą wieże, mgłą się drzew bukiety,
po które sięga ręka Nocy naga.

Nagle baśń stara w myśli się rozplata,
staje woźnica w pustkach, strzela z bata
i mówi: „Tutaj była kiedyś Praga”.

JAKUB DEML

Boże Narodzenie

Ziemia jest raz do roku miłością objęta,
znów o raju, o miejscach najświętszych pamięta,
gdzie Stwórca ze stworzeniem swoim wiódł rozmowę.
Ta pora właśnie przyszła. Cicho! Nachyl głowę!
Słyszysz? Ktoś jest za oknem, a nie jest sam jeden –
to Stwórca i stworzenie: znów wita ich Eden...

JIŘÍ KOLÁŘ

3 maja – wtorek Maść przeciw poezji

Wziąć
pięć gramów ślepoty duchowej
piętnaście gramów tępoty
dwadzieścia gramów łajdactwa
i dwadzieścia pięć gramów bezczelności
Wszystko dokładnie rozetrzeć w mózdzierzu pustki
tłuczkiem impotencji

Potem dolać ósmą część tchórzostwa
i podsmażyć na patelni kłamstwa
wysmarowanej podstępem
podlewając sprzedajną nienawiścią

Na końcu wymieszać
nowym szlagierem i hymnem
żeby nie było zarazków rzeczywistości
albo prawdy życia

Ten kto posmaruje się tą maścią
nie potrzebuje się bać
że kiedykolwiek dotknie go poezja

JAN SKÁCEL

Co zostało z anioła

Rano,
jeśli wszystkie drzewa są jeszcze obwiązane
a rzeczy nietknięte,
między dwiema topolami unosi się anioł,
w locie
podsypia.

W szczelinach snu śpiewa.

Kto pierwszy wyjdzie na ulicę,
ten śpiewem bywa raniony,
coś może podejrzewa,
ale nic nie dostrzega.
Jest zielono
i to wszystko, co zostało z anioła.

MICHAL AJVAZ

Szuflady

W mroku szuflad gniją rękopisy,
przenika je trucizna meblowego wnętrza,
przeżera znaczenia słów, które przemienia w imiona demonów.
Jeśli tekst znajdzie się w świetle dziennym,
tchnie wrogim zapachem morza,
co rozpościera się w głębiach mebli.
Treść i idea uległy rozpuszczeniu
w podmorskim oddechu, w muzyce morszczyńców.
Kryje się w niej jakieś szczególne piękno,
ale abyśmy się mogli do niego zbliżyć,
trzeba by przyjąć istnienie świata, o którym nie chcemy nic wiedzieć,
a który graniczy z naszym;
zatoki jego morza wniknęły
we wnętrza bielizniarek i biurzek.
W głębiach szaf migoczą skarby,
my jednak boimy się pysków krwiożerczych barakud
z tyłu szuflady,
boimy się rai skrytej między ciężkimi płaszczami.
Ze wstrętem i strachem przeglądamy zwiędłe strony
i odrzucamy rękopis w jego mroczny świat. Już do nas nie należy.
W końcu bowiem szuflady połykają wszystkie nasze teksty,
nie stworzyliśmy w istocie nigdy nic innego
niż kantaty dla ławic latimerii z przemilczanego morza.
Wieczorem przy zapalanej lampie stołowej
słuchamy ich śpiewu, co brzmi z mrocznych peryferii mieszkania.

JÁCHYM TOPOL

„Trzymaj to światło!”

Na placu Pokoju kręcili wojnę:
w Café Bismarc mordowali Żydów
przychodzących z hotelu Juventus.
W Teatrze Winogradzkim szpilki nie można było wetknąć.
„But I did hold the light!” – zawołał gość z ekipy
kiedy musieli któryś raz powtarzać
tę scenę z wysokim esesmanem.
„I know you did your best” – lodowato powiedział reżyser
i znowu skinął na Żydów.
„Tego to znam, kręcił Batmana –
tonem znawcy oznajmił jeden ze statystów –
Indianę Jonesa też.”
Kilku statystom musieli zmienić charakteryzację
nosy były w porządku
wszyscy marzli.
My siedzieliśmy w barze Mars
gdzie na różnie kurczęta obracały się jak planety
ale potem nas wyrzucili
bo była tam bomba.
Tego dnia słońce nad imperium zaszło błyskawicznie.

ANTOLOGIE POETYCKIE 5

REDAKCJA I OPRACOWANIE GRAFICZNE SERII
Artur Burszta

NA OKŁADCE
Jiří Kolář, „Trzy Gracje Rafała”

Copyright © for the poems and translations is retained
by individual authors and the translator 2008
Copyright © for the Polish edition
by Leszek Engelking and Biuro Literackie 2008

ZREALIZOWANO ZE ŚRODKÓW
Miasta Wrocław
i Miejskiej Biblioteki Publicznej we Wrocławiu

DRUK
Drukarnia Wydawnictw Naukowych Sp. z o.o.
ul. Wydawnicza 1/3, 92-333 Łódź

WYDAWCA
Biuro Literackie
ul. Tęczowa 50a/9, 53-602 Wrocław
tel. 0 71 346 08 23, 0 71 783 90 01
poczta@biuroliterackie.pl
www.biuroliterackie.pl

ISBN OPRAWA TWARDA 978-83-60602-69-0
ISBN OPRAWA MIĘKKA 978-83-60602-70-6

Książka dostępna w księgarni

MICHAL AJVAZ
IVAN BLATNÝ
EGON BONDY
JAKUB DEML
JIŘINA HAUKOVÁ
VLADIMÍR HOLAN
MIROSLAV HOLUB
JOSEF KAINAR
JIŘÍ KOLÁŘ
LUDVÍK KUNDERA
PETR MIKEŠ
JAROSLAV SEIFERT
JAN SKÁCEL
JÁCHYM TOPOL
JAROSLAV VRCHLICKÝ
OLDŘICH WENZL
IVAN WERNISCH

cena 69 zř